

μαρτυρώ

μαρτυρώ κ. **μαρτυράω**, ρ. [<αρχ. μαρτυρέω -ῶ], μαρτυρώ. **1.** ταλαιπωρούμαι, υποφέρω, δεινοπαθώ, υποβάλλομαι σε μαρτύρια: «μαρτύρησα μέχρι να σπουδάσω τα παιδιά μου || μαρτύρησε στα χέρια της Αστυνομίας, ώσπου, στο τέλος, δεν άντεξε και τα ξέρασε όλα». (Λαϊκό τραγούδι: *εγώ φτωχός γεννήθηκα, τον κόσμο έχω γνωρίσει, μέσ' απ' τα φύλλα της καρδιάς εγώ 'χω **μαρτυρήσει***). **2.** προδίδω κάποιον ή κάτι, αποκαλύπτω κάποιο μυστικό: «δεν ξέρουμε ακόμα ποιος μας μαρτύρησε στην Αστυνομία». (Λαϊκό τραγούδι: *έλα μικρό μου να σε φιλήσω και μη φοβάσαι πως θα το **μαρτυρήσω***). **3.** αναφέρω διεξοδικά: «αν κάτσω να σου μαρτυρήσω τις περιπέτειες της ζωής μου, θα μας πάρει η νύχτα». **4.** παρίσταμαι σε δίκη ως μάρτυρας: «θα έρθεις στο δικαστήριο να μαρτυρήσεις πώς ακριβώς έγιναν τα πράγματα;»·

- θα μαρτυρήσεις της μάνας σου το γάλα, βλ. λ. [μάννα](#)·

- κουκιά έφαγε, κουκιά μαρτυράει, βλ. λ. [κουκί](#)·

- μαρτυράω (τα) φύλλα, αποκαλύπτω το μυστικό ή τις κρυφές ενέργειες κάποιου, που τον φέρνουν σε δύσκολη θέση ή που τον ενοχοποιούν: «κάποιος μαρτύρησε τα φύλλα στη γυναίκα μου πως έχω γκόμενα και μου 'χει κάνει το βίο αβίωτο». Από την εικόνα του ατόμου που προδίδει τα φύλλα που έχει κάποιος παίχτης στους άλλους παίχτες του καρέ·

- μαρτύρησα της μάνας μου το γάλα, βλ. λ. [μάννα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας